

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 2 (8)

Utkommer hver
måned

Februar 1931

Utgiver og redaktør:
Sogneprest Slaattelid
Davik

2. årg.

Trøyst.

Ingen kann klappa eit barn uppå kinn
som morshandi varm og var;
for kjærleik gjer henne mjuk og linn,
um enn ho er sliti og hard.

Einaste Jesus med krossmerkte hand,
som naglane gjenomfor,
Han hjelpe, trøysta og klappa kann
meir mjukt enn den mildaste mor.

Ingen hev elska oss høgare enn han,
som ofra oss liv og blod,
og ingen, ingen oss trøysta kann
som Jesus, den hyrdingen god.

Fylg meg, min frelsar, med livet mitt,
ver med meg til siste stund,
og svæv meg so etter all min strid,
til sist i ein huggande blund!

Frå Nynorsk salmebok.

Herrens hus.

Se, jeg har kaldt Bezalel og jeg
har fylt ham med Guds ånd.

2. Mos. 31, 2.

Hvad var Bezalel kallt til? Hvilken var
den opgave, til hvis løsning han blev fylt
med Guds ånd? Jo, til å utføre det skønne,
kunstferdige og kostbare arbeid ved hellig-
dommen, ved tabernaklet, slik som Herren
hadde befalet.

Vi kan ikke lese den nærmere beskrivelse
av helligdommen i det Gamle Testamente
uten det sterkeste inntrykk av, at den var
usigelig rikt utstyrt, både når det gjaldt
materialenes verdi og det kunstneriske ar-
beid, omhyggelig utført inntil minste detalj.
Vi ser og at Israels barn viste den aller-

største offervilje. De bragte frivillige gaver
til Herren i den utstrekning at det tilsist
lød: Folket bringer meget mere enn der
behøves til arbeidet på det verk, som Her-
ren har befalt å utføre. Dette er et bevis
på folkets gudfryktige sindelag.

Hele denne beretning har meget å lære
oss. Visstnok spiller helligdommens ytre
glans en større rolle for Israel enn for oss
i det Nye Testaments tid. Men allikevel
har gudshusenes utstyr litt å fortelle oss om
deres hjerter, som har å stelle med dem.
Sine egne hus kan man utstyre og pryde
på beste måte utvendig og innvendig, mens
Herrens hus — kirker og bedehus og for-
samlingslokaler til forskjellig kristelig og
kirkelig bruk, men alle til Herrens tjeneste
— ofte kan ligge der ustelt og vanstelte,
undertiden så det er en gru å se på.

En ung prest stod for første gang for
alteret i den kirke hvor han skulde tjene.
De gamle, skønne, men helt upussede alter-
lysestaker hadde irret sig igjennem den
skitne og flekkede alterduk, og det hele
kirkeutstyr var i samme forfatning. Og det
var midt i en mektig bygd, hvor de menne-
skelige boliger skinnet av velvære, hvor der
blev malt og vasket og pusset og brodert.
Men Herrens hus lå vanstelt og skittent.
Der var alt godt nok!

Sannelig — hin gammeltestamentlige for-
telling om istandbringelsen av Israels første
helligdom har noget å lære oss. Der er
noget som heter kristelig sømmelighet også
med hensyn til husene »bygget til Herrens
ære«. Der hvor han som skriver dette nu
virker er kirker og bedehus særdeles vak-
kert holdt. Ære være dem som har stelt
hermed! I et litet arbeiderstrøk har de sitt
lille bedehus. Efter arbeidstiden har de

unge menn selv satt istand og malet og prydet bedehuset; det likefrem skinner. Mitt hjerte blir varmt, når jeg ser det. Og jeg vet at de har villet tjene sin Frelser med dette. Og jeg vet tillike, at Hans øine har sett på dem med mildhet og glede.

La det være oss om å gjøre at vi, i den utstrekning det er oss mulig, arbeider for, at alt som vedrører Herrens hus og Herrens tjeneste, blir holdt i sømmelig og smukk stand. La der være gudsdyrkelse også i dette. Hvor burde det ikke være oss kjær å tjene også i det yttre og minste Ham, som har tjent oss til døden.

Vi vil så gjerne bære,
vår Frelser, dyre ven,
små gaver til din ære
og tjene dig igjen.
O ta imot vår gave
så ringe den enn er!
Vi tjener i det lave
dig høie Herre kjær. Amen.

Fra »Bud og Hilsen«.

Juleaften.

Der åndede fred over jorderik
da verdens frelser han fødtes.
En pakt blev beseglet av Gud med oss,
da stjernen og vismenn møttes.

Sig hyrdene gledet, de fryktet ei,
de hørte engles sange;
og Simon, han skuet Guds kjærlighet
og ønsket i fred bortgange.

Når vi som hin gamle i troen får
den Herre Jesus tilbede,
for nåden som læker hvert sjelesår —
da feirer vi jul med glede.

X.

Til ettertanke.

Vi har nu atter én gang feiret vår julefest, til minne om Ham som i kjærlighet kom ned til denne syndige verden for å frelse oss fra død og undergang. Nu er spørsmålet, om denne høitid er blitt til virkelig gavn og velsignelse for oss, om vi har tatt imot det glade budskap således, at vi er blitt mere skicket til å gå inn i Guds rike. Hvorledes har vi holdt jul? Har vi brukt Hans velsignede ord i våre hjem, og latt

salmene lyde til Hans pris og ære og løftet våre hjerter i takk og tilbedelse for Hans hellige åsyn? Når vi stelte alt til så hyggelig som vi kunde, så vakkert og festlig som vi var istand til — var det da bare med tanke på oss selv? Var det så, at vi ikke virkelig brydde oss om Ham, som kom ned til oss den første julenatt og klædde sig i vårt kjød og blod og gjorde sig fattig og ringe for vår skyld? Bad vi virkelig Jesus til gjest i våre hjem?

Og hvis vi gjorde det, så gjelder det om at Han fremdeles får være hos oss med sin nåde, ikke bare i julen, men hele året og til vår siste stund. Måtte Gud gi oss den sanne og varige juleglede, idet vi av hele vårt hjerte tar imot den frelse og fred som Jesus bragte oss.

N. M.

En hilsen fra emissær Foss.

Jeg vil få lov gjennom menighetsbladet å frembære en takk til alle som så venlig og gjestfritt tok imot mig mens jeg virket i Davik før jul. Det er av stor betydning at vi som reiser blir mottatt med velvilje. Hjertelig takk til eder alle. Jeg holdt i denne tid 45 møter, var i en kvinneforening og på 2 basarer. Det er gledelig, at der på de fleste steder er arbeid for vår misjon.

Nu er julen forbi for denne gang, den glade høitid til minne om det store nye som skjedde på jorderik: Jesus kom til oss, kom oss så nær at vi fikk se Hans herlighet, full av nåde og sannhet, just som vi behøver det. Han blev fattig for å gjøre oss rike. Ved sin fattigdom gir Han oss de gaver som gjør oss rike. Troen på Ham til frelse, — hvilken gave! Hans kjærlighet, — hvilken nåde! Og så denne kjærlighets omskapende evne: vi elsker fordi Han elsket oss først. Det er gaver for oss bange syndere. Og så skal tro og kjærlighet bære frukt derved, at vi også er med og bærer frelsens budskap til hedningene, så disse kan få dele den store glede med oss. Det er stort å være med og tende julelys og julefryd i den mørke og gledeløse hedning-verden.

Johan Foss.

Våre døde.

11. desember: Jorulf Falkevik, son til Johannes Falkevik, f. 1921, nyresjukdom.
 18. desember: Jakob Jensson Bortne, gift kårmann, f. 1844, alderdom.
 31. desember: Peder Kristensson Leite, enkjemann, kårmann, f. 1845, alderdom.
 2. januar: Brite Indredavik, dotter til heradskasserer H. Indredavik, f. 1906, nyresjukdom.
 6. januar: Alf Angelshaug, son til Magnus R. Angelshaug, f. 1930, medfødd veikskap.

Gode Gud, so lat oss finna nåden, medan det er tid.

Notisar.

Gudstenester og sundagspreiker.

Sundag seksagesima, 8. febr.: Aalfot og Kjølsdal.
 Fastelagssundag, 15 febr.: Rugsund og Levdal.
 1. sund. i fasta, 22. febr.: Totland og Davik.
 2. sund. i fasta, 1. mars: Rugsund og Berle.
 3. sund. i fasta, 8. mars: Davik og Torheim.
 Midfaste sund., 15. mars: Aalfot og Kjølsdal.
 Maria bodskaps. s., 22 mars: Totland og Bortne.

Ved alle gudstenester i kyrkjene altargang um nokon ynskjer det.

Til sokneråd i Rugsund vart valde: Ivar Rise, O. Hausle, Johan Rødeggen, lærar Husevåg, Kristian Hunskaar, Jon Runshaug, Kristen Ytrehaug, alle med 54 røyster; Josef Elde, Iver Kassen, Severin Lofnes med 53 røyster. — **Varamenn** vart: Johan J. Oldeide, Alfred Haugland, lærar Torheim, Paul Leirgulen og Johannes Nore, — alle med 53 røyster. — Rekkjefylgja for dei 8 siste vart avgjord ved lutdraging.

Til sokneråd i Aalfot vart valde: Kyrkjesongar Bruland med 35 røyster, Martinus J. Isene 29, Rasmus O. Myklebust 26, Martinus O. Myklebust, Vik 21. Og som varamenn: Lærer R. Førde 17, Lars R. Torheim 15.

Ofringar: I Davik 25. desember til sjukepleien kr. 87.99. I Aalfot same dag til Menighetsfakultetet 44.35. I Totland 26. desember til Menighetsfakultetet 51.02.

Ved ofringar og kollektar i Rugsund og Totland kyrkjer er i 1930 kome inn tilsaman kr. 434.26.

Kyrkjeleg statistikk for 1930:

	Davik	Rugsund	Aalfot	Ialt
Fødde	15	34	8	57
Derav uekte	0	1	1	2
Konfirmera	16	32	5	53
Vigde i Davik	3	9	0	12
Vigde andre stader ...	2	0	0	2
Døde	17	21	3	41
Talet av altargjester ...	370	592	116	1078
Prosent av folketalet	35.20	30.02	31.19	31.75

Ein gledeleg ting er det at talet av altargjestar har auka sidan 1929.

Då var det i Davik 301, i Rugsund 422, i Aalfot 80, tilsaman 803. — Av dei 41 døde var det 16 som vart »beretta«, d. v. s. tok imot sakramentet under sin siste sjukdom.

Vespergudstenester var det i Davik nyårsnatta og i Rugsund nyårsdag utført av Davik songkor under sin dirigent Alf Rosenlund. Hjelpepresten var liturg. Det er von um, at i den stille veka får ein fastevesper ved kyrkjesongar Hausles songkor. Desse vespergudstenester er vakre og oppbyggjelege. Det er gildt at songkora tek på seg det stræv og arbeid som det kostar å øva dei inn. Her får den væne song og musikk fylla si høgste oppgave: tena Han og æra Han, som er opphavet til alt som er verkeleg godt og fagert.

I Leirgulen krins er etter melding frå M. P. Leirgulen i 1930 kome inn: Til heidningmisjonen 100 kr., til finnemisjonen 65 og til redningssaka 43. — Slike årsmeldingar vilde eg gjerne ha til bladet ifrå andre krinsar og.

Kontingent for bladet er til 1. januar betalt av: **Aalfot:** Anne Ekerheim, Olai Nyvoll, Johan Førde 2 kr. — **Davik:** G. Sigdestad, Andreas Indredavik 3, Borghild Wiik 2, Oline Bøen 2.50. — **Leirgulen:** Søren Lofnes, Iver Bortneskår 3, Andreas Lofnes 2. — **Bortne:** Matias Bortne 2, Anne H. Bortne 3. **Hennøy:** Matias Hennøy 5, Ingvald Haugland, Alvin Rylandsholm, Tue Vingen, Jørgine Hennøy 2. — **Berle:** Isak K. Liset 3, Hanna K. Berle 2. **Hamnen:** Robert Nygård 2. — **Rimstad:** Olai Totland 3, Mons Myklebust 2.50, Andreas Krokepollen 2. — **Maurstad:** Peder Morsund, Guttorm Maurstad, Albert Hessevik, Rasmina Hessevik 2, Kristian Nave, Rasmus J. Nave 3, Oskar Orheim 5. — **Haus:** Ingeborg Gillesdal 5. — **Kjølsdal:** Martinus Bugjerde, Ole N. Kjøllesdal, Severin Kjøllesdal 2, Peder P. Gilleshammer, Rasmus J. Sundal d. e. 2.50. — **Reksnes:** Johannes Grov 2, Jens Reksnes, Lars Reksnes 2.50.

Hjarteleg takk til alle.

Orgelsaka i Davik. Eg held fram med å kvittera for dei innbetalte tilskot: **Haus krins:** Andreas S. Haus 25 kr., Samson Haus 25, Jakob J. Haus 5, P. Midthjell 40, Olav Haus 45, Lars Etterdal 15, Kristian og Ingeborg Gillesdal 40, Hans P. Haus 15, Lars Gillesdal 12, Matias O. Ervik 30, A. Bjørkelo 15, Anders E. Ervik 15, Arne Ervik 6, Kristen Ravnefjell 25, Jørgen Erviksæter 8, Matias Isene, Ervik 10.

Ved ofringar og kollektar i Davik kyrkje er i 1930 kome inn kr. 439.94.

Sundagsskulen i Rimstad krins som vert halden av lærarinne Ragnhild Hessevik, hadde fest 4. januar.

Ved basar i Endal 3. januar kom inn til Umstreifarmisjonen kr. 39.06. Formannen, Anton S. Endal, takker hermed hjarteleg alle som hjelpete til.

Rekneskap for «Kirkeblad for Davik» 1930.

Inntekter:	
Kontingent i nr. 2	Kr. 6.00
—»— 3	» 226.50
—»— 4	» 44.50
—»— 5	» 235.00
—»— 6	» 174.00
—»— 7	» 93.00
—»— 8	» 99.00
	<hr/> Kr. 878.50
Utlegg:	
Innmeldingsgebyr	Kr. 25.00
Trykkjng og ekspedering av nr. 1—6 à kr. 49.50	» 297.00
Portoutlegg for nr. 1—6...	» 30.98
	<hr/> Kr. 362.98
Overført til rekneskap for 1931.....	Kr. 515.52

Foreldre og barn.

Markus evangelium forteller om de mødre som førte sine små barn til Jesus: Hvorhen fører du dine barn? Mange foreldre fører sine barn alle mulige andre steder — kun ikke til Jesus. De fører dem til skoler for å lære; montro de spør om de kommer til å lære om Jesus? De fører dem inn i livet; montro de spør om de kan leve sitt liv med Jesus? De hjelper dem til å grunne sitt eget hjem; montro de spør om Jesus får være med i det nye hjemmet?

Far og mor, hvorhen fører du dine barn ved din påvirkning og eksempel? Der vil engang bli spurt om det. Da, når ditt liv legges på vektskålen. Da, når enhver skal stå til ansvar.

Hvad må du svare?

*

Elsker du ditt barn? Ja, naturligvis, svarer du. Vel, tenk dig nu om.

Hvis du elsker ditt barn, hvorfor er du da likegyldig med dets unoter? Alle de verste forbrytere har engang været yndige små — som dine. — Hvis du elsker ditt barn, hvorfor lar du det banne, være i dårlig selskap, reke ute om kveldene, delta i tvilsomme fornøielser? Slett selskap forderver gode seder. Fornøielsessyken er for mange veien til helvede. — Hvis du elsker ditt barn, hvorfor manner du dig da ikke op til bestemthet? Foreldrenes svakhet og ansvarsløshet har ofte ødelagt barnets liv. — Hvis du elsker ditt barn, hvorfor lærer du det ikke at Jesus er veien og sannheten og livet?

Er du blind for at livet i Ham vil bevare ditt barn? Ser du virkelig ikke at sann kristendom en skjoldet for ditt barn mot forførelse til drukkenskap, utskeielser, håpløshet? — Hvis du elsker ditt barn, hvorfor gir du dig ikke selv til Ham, som alene kan gjøre dig til ditt barns beste venn?

*

En innflydelsesrik dame, hustru til en fremragende advokat, fortalte på et bønnemøte følgende om sin omvendelse: En aften kom min lille datter inn til mig og spurte: »Mor, er du en kristen?« »Nei, Fanny, det er jeg ikke.« Hun vendte sig straks om og gikk ut, og i det samme hørte jeg henne si: »Når ikke mor er en kristen, så bryr ikke jeg mig om å bli det heller.« Og jeg skal si eder, mine venner, at da stod jeg straks op og gav mitt hjerte til Jesus. Mødre! Hør eders barns røst: »Mor, er du en kristen?«

Den første bok som barnet leser er foreldrenes eksempel.

*

En godseier fikk besøk og viste ham rundt på gården. Vennen hadde sin store fornøielse av å se alt sammen. Særlig beundret han de prektige sauer; han hadde ofte sett saueflokker, men aldri maken til disse. Han spurte også eieren hvorledes han hadde båret sig ad med å få slike prektige sauer. Dennes likefremme svar var: »Min venn, jeg anvender stor omhu med å stelle med lammene.« Her var hemmeligheten — han drog omsorg for lammene.

Fedre, mødre, barneopdragere, lærere, er det nødvendig å påvise nærmere, hvorledes dette kan anvendes på eder.

*

Overlæge Dahlstrøm, Oslo, holdt for en tid siden et interessant foredrag om »Omgivelsernes betydning som årsak til forbrytelser.« Han hadde foretatt undersøkelser blandt 200 varetektsfanger og fant at av disse stammet over halvparten fra hjem hvor den ene eller også begge foreldre var alkoholister. I halvparten av hjemmene var den ene av foreldrene falt bort under barnets opvekst. I 80 prosent av tilfellene hadde en eller annen skadelig innflytelse gjort sig gjeldende i hjemmet.